

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

ПРЕМИЈА 30. 04. 2015

1040

Орг. јед.	Број	Глас	Гласова
01	7-926/15		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 – Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Члан 24. Предлога закона, мења се и гласи:

„Странка може да пре покретања поступка за заштиту права на суђење у разумном року, поднесе Правобранилаштву предлог за закључење споразума о поравнању у року од шест месеци од дана када је стекла право на правично задовољење.

У предлогу за закључење споразума о поравнању странка ће навести коју врсту правичног задовољења из чл. 23. ст. 1. овог закона тражи.

Уколико у року од 60 дана од дана подношења предлога странке из ст. 1. овог члана, правобранилаштво не одговори на предлог странке, сматраће се да предлог није прихваћен.

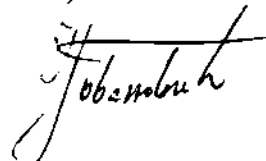
Споразум о поравнању постигнут између странке и правобранилаштва има снагу извршне исправе.

Споразумом о поравнању странка и Правобранилаштво могу договорити износ правичне новчане накнаде због повреде права само у границама новчане накнаде прописане чл. 30. овог закона.“

Образложење

Предложеним амандманом се врши усаглашавање чл. 24. овог закона са чл. 193. Закона о парничном поступку. Ово из разлога што вансудско поравнање не може имати снагу извршне исправе јер вансудско поравнање у смислу одредаба Закона о облигационим односима има правну природу уговора. Али зато споразум о вансудском поравнању може имати правну снагу извршне исправе. Поред тога овим амандманом се прописује и правна последица изостанка договора странке и правобранилаштва у року од 60 дана, а то значи да ако договора нема, сматра се да предлог странке није прихваћен. Сувишно је истицање да је странка слободна да у свако доба писмено одустане од покушаја поравнања јер је поравнање последица слободно изражених и усаглашених аутономних воља учесника у поравнању, тако да учеснике поравнања нико не може принудити на његово закључење.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

ПРИМУЉЕНО 30. 04. 2015

1040

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

Србија	Гр.	Пол.	Ст.
01	7	-928/15	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 –пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Члан 23. Предлога закона, мења се и гласи:

„Врсте правичног задовољења су:

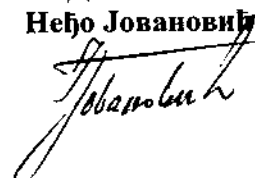
- 1) право на новчану накнаду због повреде права на суђење у разумном року;
- 2) право на објављивање писмене изјаве Државног правобранилаштва (у даљем тексту: Правобранилаштво) којом се утврђује да је странци повређено право на суђење у разумном року;
- 3) право на објављивање пресуде којом се утврђује да је странци било повређено право на суђење у разумном року.

При одлучивању о правичном задовољењу, Правобранилаштво и судови везани су решењима председника судова којим је утврђена повреда права странке на суђење у разумном року.“

Образложење

Предложеним амандманом се у текст чл. 23. уносе правни механизми које познаје Закон о облигационим односима. Наиме, Закон о облигационим односима не познје новчано обештећење већ новчану накнаду, као што не познаје ни неимовинску штету већ нематеријалну штету у свим њеним видовима. Поред тога сувишно је нормирање да се одговорност Републике Србије заснива на принципу објективне одговорности јер је логично да Република Србија не може бити субјективно одговорна.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

ПРИМЉЕНО 30. 04. 2015

1040

Сл. ред.	Ст.	Пол.	Партија
01	7-926/15		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 – Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Члан 17. Предлога закона мења се и гласи:

„Председник суда који је одлучивао о приговору ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену жалбу одбацити решењем без одлагања.

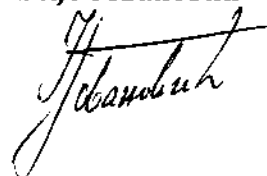
Жалба је неблаговремена ако је изјављена после истека рока за њено подношење из члана. 15. овог закона.

Жалба је недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, ако је жалбу изјавило лице које се одрекло или је повукло жалбу или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе.”

Образложење

Предложеним амандманом се поступак одлучивања о жалби уподобљује са одредбама Закона о парничном поступку. Обзиром да се поступак заштите права на суђење у разумном року спроводи по правилима внапарничног поступка, а како се овим правилима упућује на сходну примену Закона о парничном поступку, то је у односу на одлучивање о жалби обавезна примена одредаба ЗПП. Осим тога у предлогу закона је погрешно наведено да жалбу решењем одбацује или одбија председник непосредно вишег суда јер је одбачај жалбе у смислу чл. 378. ст. 1. Закона о парничном поступку у надлежности првостепеног суда одн. председника суда који је одлучивао о приговору. Такође је правно неприхватљив предлог предлагача којим се у овом члану прописује да против решења о одбацивању жалбе није дозвољена жалба. Обзиром да је одбачај жалбе у надлежности првостепеног суда одн. судије који је одлучивао о приговору, те имајући у виду начело двостепености у одлучивању и право странке на другостепени поступак, жалба мора бити дозвољена против решења о одбачају жалбе.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

ПРИМЉЕНО: 30. 04. 2015

1040

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

Орг. ед.	Број	Датум	Потпис
01	7-928/15		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 – Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Члан 16. Предлога закона мења се и гласи:

„Жалба се подноси непосредно вишем суду а преко председника суда који је одлучивао о приговору.

О жалби одлучује председник непосредно вишег суда.

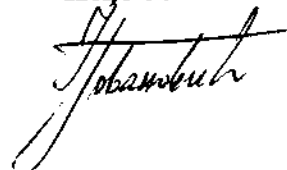
Ако се поступак због повреде права на суђење у разумном року води пред Врховним Касационим судом, жалба се подноси Врховном касационом суду и о жалби одлучује веће од три судије Врховног касационог суда.

Председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова одредити једног или више судија који ће поред њега одлучивати о жалбама. “

Образложење

Предложеним амандманом се јасније и прецизније дефинише упућивање странке на право на жалбу и надлежност за доношење одлуке о жалби, а све то уз јасну правну терминологију, без непотребних и сувишних детаља. Осим тога у предлогу закона је погрешно наведено да се жалба подноси председнику суда који је одлучивао о приговору јер би то значило да тај председник одлучује о жалби. Зато је потребно интервенисати јер се жалба подноси непосредно вишем суду преко председника суда који је одлучивао о приговору и о жалби одлучује председник непосредно вишег суда. Потпуно је непотребно нормирање да се жалба са списима предмета одмах доставља председнику непосредно вишег суда и да тај председник води поступак и одлучује о жалби јер се због смисла и циља овог закона подразумева да се о жалби одлучује хитно а већ је дефинисана надлежност председника непосредно вишег суда да одлучи о жалби.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

ПРИМЉЕНО: 30. 04. 2015

1040

Органи	Број	Датум	Потпис
01	7-928/15		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 – Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

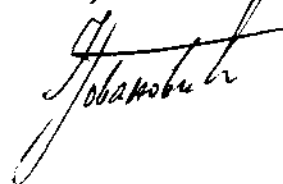
А М А Н Д М А Н

У члану 15. Предлога закона , став 1. брише се.

Образложење

Предложеним амандманом се чл. 15 овог закона усклађује са предлогом амандмана на чланове 10. и 13. овог закона. Осим тога, жалба као правни лек се у судским поступцима изјављује искључиво против одлуке суда (пресуде, решења) и правно је недопустиво и нелогично да се жалба изјави ако о захтеву странке није одлучено одн. ако нема одлуке у писаној форми против које се жалба може изјавити из законом прописаних разлога. У таквим ситуацијама се подноси притужба или покреће поступак за разрешење против судије који одлуку није донео. Како је предложеним амандманима на чл. 10. и 13. овог закона предвиђена обавеза председника суда да о захтеву за повреду права одлучи у року од 15 дана те како је предвиђено право странке на нови приговор уколико председник суда не поступи у прописаном року, права странке у таквим ситуацијама су заштићена.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

ПРЕДЛОГ 30. 04. 2015 1040

Српска	Глас	Глас	Глас
01	7	-926	10

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 – Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

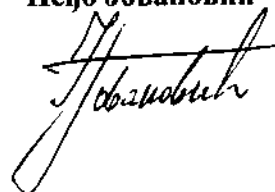
У члану 13. став 4. мења се и гласи:

„Странка чији су приговор или жалба одбачени, или ако председник суда није одлучио о приговору странке у року из члана 10. овог закона, странка може одмах поднети нови приговор“.

Образложење

Предложеним амандманом се право на нови приговор проширује одн. предвиђа и у ситуацији која је у пракси могућа, а то је ситуација када председник суда не одлучи о приговору у року који је прописан чл. 10. ст. 4. овог закона. Како се у том случају ради о „ћутању“ председника суда, те како нема одлуке о повреди права на суђење у разумном року, такво нечињење или пропуст председника суда може имати правну природу повреде права странке да оствари заштиту права на суђење у разумном року, а странци се мора дозволити право на нови приговор.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

ПРИМЉЕНО: 30. 04. 2015

1040

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

Општина	Београд	Број	Датум
01	7	926/15	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 - Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 11. став 1. мења се и гласи:

„У решењу којим се приговор усваја и утврђује повреда права на суђење у разумном року, председник суда указује судији или јавном тужиоцу на радњу којом је повреда учињена и налаже убрзање поступка“.

У истом члану став 2. мења се и гласи:

„Истим решењем председник суда одређује и рок у коме је судија дужан да исправи грешке и пропусте којим је узрокована повреда права на суђење у разумном року, а који не може бити краћи од 15 дана нити дужи од четири месеца од дана пријема решења као и да у истом року обавести председника суда о предузетим радњама“.

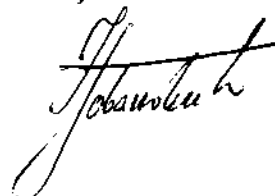
Образложење

Предложеним амандманом се на јасан и прецизан начин дефинише корективна и наредбодавна улога председника суда у односу на судију или јавног тужиоца који су починили повреду права странке на суђење у разумном року. Пре свега председник суда у овој улози, када је усвојио приговор странке и утврдио повреду њеног права на суђење у разумном року, не указује судији или јавном тужиоцу на разлоге због којих је повређено право странке, већ указује на радњу којом је повреда учињена. Даље, председник суда у овом случају не може наложити судији или јавном тужиоцу „процесне радње које делотворно убрзавају поступак“, већ им налаже убрзавање поступка, а свако поступање судије или јавног

тужиоца којим се убрзава поступак је логично и само по себи делотворно. Осим тога, председник суда не може налагати процесне радње јер се на тај начин задире у независност рада судије одн. јавног тужиоца. Ово нарочито када се ради о процесним радњама које су неопходно потребне да би се поступак окончао, а које не зависе од судије или јавног тужиоца већ од права странке да у поступку предложи доказе на одлучне чињенице, као што су вештачење, допунско вештачење, увиђај на лицу места и сл.

Предложеним амандманом којим се мења став 2. овог члана, прецизније се дефинишу рокови у којим је судија или јавни тужилац дужан да поступи по налогу председника суда. С обзиром да председник суда не може наложити судији или јавном тужиоцу „процесне радње које делотворно убрзавају поступак“, већ им налаже убрзавање поступка, а свако поступање судије или јавног тужиоца којим се убрзава поступак је само по себи и делотворно, логично је и оправдано да се судији или јавном тужиоцу остави рок за исправљање грешака и пропуста због којих је дошло до повреде права на суђење у разумном року, као и рок у којем ће судија или јавни тужилац обавестити председника суда о предузетим радњама којим су грешке и пропусти отклоњени.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

ПРИМЉЕНО: 30. 04. 2015

1040

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

Средина	Број	Датум	Својеручно
01	7-926/15		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 – Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

Члан 10. Предлога закона мења се и гласи:

„О приговору након спроведеног испитног поступка председник суда одлучује решењем којим приговор одбија или усваја.

Одлуку о приговору председник суда доноси применом мерила за оцену трајања суђења у разумном року из члана 4. овог закона.

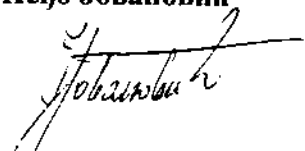
У решењу председника суда којим се приговор усваја утврдиће се и повреда права на суђење у разумном року.

Председник суда је дужан да о приговору одлучи у року од 15 дана од истека рока из члана 9. овог закона.“

Образложење

Предложеним амандманом се јасном и прецизном правном терминологијом прописује начин доношења одлуке председника суда о приговору након испитног поступка, при чему се избегавају непотребни детаљи наведени у предлогу закона. Логично је и у пракси присутно да председник суда пре доношења одлуке мора остварити увид у спис предмета, анализирати и оценити садржину списка применом мерила за оцену трајања суђења у разумном року. Такође је непотребно нормирање да судија и јавни тужилац немају право на жалбу против решења којим се приговор усваја, јер судија и јавни тужилац нису странке у поступку заштите права на суђење у разумном року. Евентуално би такву жалбу могао да поднесе искључиво Републички јавни правобранилац. Предложеним амандманом се уноси обавеза председника суда да о приговору одлучи у року од 15 дана од дана истека рока из чл. 9. овог закона, а орочавањем доношења одлуке о приговору оправдава се сврха овог закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

ПРИМЉЕНО: 30. 04. 2015

1040

Орг. јед.	Број	Укупно	Пред-остр.
01	926/15		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 - Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 8. став 2. мења се и гласи:

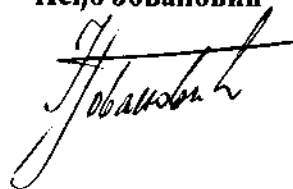
„Приговор се одбацује ако не садржи било који од елемената прописаних одредбом члана 6. став 2. овог закона или ако је преурањен. Против решења о одбачају приговора дозвољена је жалба.“

Образложење

Предложеним амандманом се на јасан и прецизан начин дефинише одлука о одбачају приговора. Појам лица овлашћеног за подношење приговора дефинисан је чланом 6. став 2. овог закона па је непотребно поново га уносити у ову норму.

Имајући у виду једно од основних начела процесног права, а то је начело двостепености, не може се искључити одн. ускратити право на жалбу у случају одбачаја приговора. У противном одбачај приговора као процесна одлука би могао да се претвори у механизам неправичног и неоправданог кажњавања странке у поступку, а то није сврха овог закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

ПРИМЉЕНО: 30. 04. 2015

1040

Служба	Број	Датум
01	7-926/15	

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 - Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 6. став 2. тачка 6) мења се и гласи:

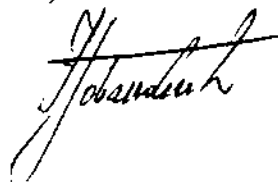
„6) чињенице које указују на повреду права на суђење у разумном року;“

Тачка 7) брише се, а тачка 8) постаје тачка 7).

Образложење

Предложеним амандманом се врши измена у члану 6. став 2. тачка 6) којом се на јасан и прецизан начин прописује један од обавезних елемената приговора. Кумулативним прописивањем обавезних елемената приговора предлагач указује да сви прописани елементи морају бити садржани у приговору како би приговор био уредан, а процесно-правна последица неуредности приговора је одбачај истог. Стога се сваки елемент који приговор мора да садржи мора јасно и прецизно дефинисати. У предлогу тач. 6. ст. 2. чл. 6. предлагач је нејасно и конфузно определио „податке о предмету суђења који указују на то да суд непотребно касни са одлучивањем“. Сврха овог закона је заштита права на суђење у разумном року. Повреда тог права се може извршити како чињењем тако и нечињењем па се природа и карактер повреде могу заснивати само на чињеницама које указују како и на који начин је повреда учињена. Подаци о предмету суђења као и подаци из јавнотужилачке истраге представљају знатно шири појам од чињеница које су битне за утврђење повреде. Осим тога под повредом права на суђење у разумном року спада и „непотребно кашњење суда са одлучивањем“ као и „одуговлачење спровођења истраге од стране јавног тужиоца“, па је несумњиво да се предложеним амандманом даје далеко јаснија и прецизнија одредба тачке 6) става 2. члана 6. Предлога закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК
Неђо Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Социјалистичка партија Србије (СПС)
28. април 2015. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Београд

ПРИМЉЕНО: 30. 04. 2015

1040

Орг.јед.	Број	Примљено	Број
01	7	926	15

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
- Председнику -

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине („Службени гласник Републике Србије“ бр. 20/12 - Пречишћени текст), на **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПРАВА НА СУЂЕЊЕ У РАЗУМНОМ РОКУ**, подносим следећи:

А М А Н Д М А Н

У члану 5. Предлога закона врше се следеће измене:

Став 1. мења се и гласи:

„Приговор и жалба могу се поднети до правноснажног окончања поступка заштите права на суђење у разумном року“.

Став 3. мења се и гласи:

„Решење којим је одлучено о приговору и жалби мора бити образложено.“

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом се у члану 5. став 1. прецизира временски оквир у коме се могу поднети приговор и жалба у поступку заштите права на суђење у разумном року, тако што се право на изјављивање ових правних лекова ограничава до правноснажног окончања поступка. Окончање поступка заштите права на суђење у разумном року везује се за правноснажност тог поступка па је неопходно да се таква дефиниција окончања наведе у ставу 1. члана 5. Предлога закона како би се избегла различита тумачења окончања поступка а самим тим спречила и неуједначена судска пракса.

Предложеним амандманом у ставу 3. овог члана се на јасан и прецизан начин регулише обавеза навођења разлога одн. давања образложења решења којим

се одлучује о приговору или жалби. Приликом нормирања закона треба избегавати непотребне регулативе, а несумњиво је да је термин „подробно“ образложење апсолутно непотребан и сувишан јер је сасвим довољно да се наведе обавеза доносица решења да своју одлуку писмено образложи. Осим тога, образложење мора постојати не само у случају усвајања или одбијања приговора и жалбе већ и у случају одбачаја приговора и жалбе јер постоји више разлога због којих се приговор и жалба могу одбацити тако да се навођењем разлога за одлуку у поступку заштите права на суђење у разумном року, омогућава сврсиходност правног лека.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Неђо Јовановић

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Neđo Jovanović', written in a cursive style.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка

30. април 2015. године

Београд

017-926/15
1345

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року**, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о заштити права на суђење у разумном року, у члану 3. став 2. мења се и гласи:

„Странка не плаћа судску таксу у поступцима у којима се штити право на суђење у разумном, јер су хитни и имају првенство у одлучивању.“

О б р а з л о ж е њ е

Предложена измена је адекватнија у погледу формулације наведеног става.

А М А Н Д М А Н II

Назив одељка 2. изнад члана 6. мења се и гласи:

„2. Приговор и садржина приговора“

О б р а з л о ж е њ е

Предложена измена је исправнија и представља једну целину коју није потребно раздвајати, а посебно што се ради о називу одељка.

А М А Н Д М А Н III

Назив члана 7. мења се и гласи:

„Подношење приговора и поступак по приговору“

О б р а з л о ж е њ е

Предложена измена је исправнија јер представља једну целину коју није потребно раздвајати, а посебно што се ради о називу члана.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 9. став 1. мења се и гласи:

„Испитни поступак почиње тиме што председник суда захтева од судије, или председника већа (у даљем тексту: судија), или од јавног тужиоца, да му достави извештај у року од 15 дана или у краћем року, ако је реч о поступку у коме је посебним законом одређено хитно поступање.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се постиже јаснија формулација наведеног става.

А М А Н Д М А Н V

У члану 10. ст. 1. 2. мењају се и гласе:

„Председник суда проучава извештај и списе предмета и примењује мерила за оцену трајања суђења у разумном року из члана 4. овог закона.

Председник суда решењем приговор одбија или га усваја и утврђује повреду права на суђење у разумном року.“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се прецизирају наведени ставови.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 11. став 1. после речи: „у разумном року“ додаје се запета.

У ставу 2. после речи: „четири месеца,“ додаје се реч: „као“

О б р а з л о ж е њ е

Овим амандманом се постижу прецизније и јасније дефиниције наведених ставова.

А М А Н Д М А Н VII

Назив одељка 3. изнад члана 14. мења се и гласи:

„3. Жалба и разлози за жалбу“

О б р а з л о ж е њ е

Предложена измена је исправнија и представља једну целину коју није потребно раздвајати а посебно што се ради о називу одељка.

А М А Н Д М А Н V I I I

У члану 16. став 1. мења се и гласи:

„Жалба се подноси председнику суда који је одлучивао о приговору и који одмах доставља председнику непосредно вишег суда жалбу и списе предмета. Председник непосредно вишег суда води поступак по жалби и одлучује о њој.“

Став 2. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Овим амандманом се постиже прецизнија и јаснија дефиниција, пошто сматрамо да ст. 1. и 2. немају разлога да буду одвојени.

А М А Н Д М А Н I X

У члану 18. став 2. речи: „После тога,“ замењују се речима: „Председник непосредно вишег суда“

О б р а з л о ж е њ е

Амандманом се прецизира наведени став.

А М А Н Д М А Н X

Назив члана 20. мења се и гласи:

„Остала правила о поступку по жалби и рок за одлучивање по жалби“

О б р а з л о ж е њ е

Предложена измена је исправнија јер представља једну целину коју није потребно раздвајати, а посебно што се ради о називу члана.

А М А Н Д М А Н X I

Назив одељка 3. изнад члана 24. мења се и гласи:

„3. Покушај поравнања с Правобранилаштвом и могућност подношења предлога за поравнање“

О б р а з л о ж е њ е

Предложена измена је исправнија и представља једну целину коју није потребно раздвајати, а посебно што се ради о називу одељка.

А М А Н Д М А Н Х II

Назив одељка 5. изнад члана 26. мења се и гласи:

„5. Тужба за новчано обештећење и претпоставке за тужбу“

О б р а з л о ж е њ е

Предложена измена је исправнија и представља једну целину коју није потребно раздвајати а посебно што се ради о називу одељка.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Јован Марковић

Јована Јовановић

Аида Ђоровић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка
30. април 2015. године
Београд

01 7 926 / 1315

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о заштити права на суђење у разумном року, у члану 7. ст. 2. и 4. мењају се и гласе:

„Поступак по приговору води председник суда, који и одлучује о приговору. Годишњим распоредом послова он ће одредити још једног или више судија који ће у случају његове спречености, као и у предметима у којима је он поступајући судија, а поводом којих се подноси приговор, уместо њега водити поступак и одлучивати о приговорима.

Председник суда, односно судија одређен годишњим распоредом послова дужан је да одлучи о приговору у року од два месеца од дана пријема приговора.”

О б р а з л о ж е њ е

Достављеним Предлогом закона, односно чланом 7. став 2. наведеног текста, предвиђено је да поступак по поднетим приговорима води председник суда који доноси и одговарајућу одлуку. Поставља се питање сукоба интереса у случајевима када се поднети приговори односе на предмете који су додељени председнику суда као судећем судији. Председник суда, поред тога што је старешина судске управе, пресуђује и доноси судске одлуке, при чему му се, истина, додељује знатно мањи број предмета него осталим судијама истог суда управо због изнетог положаја који захтева посебно време проведено на пословима руководиоца суда.

Уколико се не усвоји поменути амандман странке ће бити у неравноправном положају, јер није предвиђена делотворна правна заштита права на суђење у разумном року у предметима у којима суди председник суда пошто би он одлучивао о сопственој неажурности, што је кршење Уставом гарантованог начела права на правично суђење.

У складу са напред образложеним разлозима, изменом става 4. члана 7. врши се усклађивање са измењеним ставом 2. истог члана.

А М А Н Д М А Н II

У члану 8. став 1. после речи: „Председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н III

У члану 9. став 1. после речи: „председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“.

У ставу 3. после речи: „Председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 10. став 1. после речи: „Председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н V

У члану 11. ст. 1., 2. и 3. после речи: „председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 12. став 1. после речи: „Председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“.

У ставу 3. после речи: „председнику суда“ додају се запета и речи: „односно судији одређеном годишњим распоредом послова“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 14. став 1. после речи: „председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“

У ставу 2. после речи: „председника суда,“ додају се речи: „односно судије одређеног годишњим распоредом послова“ и после речи: „председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 15. став 1. после речи: „председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“

У ставу 3. тачка 2) после речи: „председник суда“ додају се запета и речи: „односно судија одређен годишњим распоредом послова“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н IX

У члану 16. став 1. после речи: „председнику суда“ додају се запета и речи: „односно судији одређеном годишњим распоредом послова“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је последица АМАНДМАНА I.

А М А Н Д М А Н Х

У члану 17. став 2. мења се и гласи:

„Жалба се одбацује ако је непотпуна, ако ју је поднело неовлашћено лице, ако је преурањена, неблаговремена, ако се лице одрекло права на жалбу или ако је повукло жалбу, или нема правни интерес за њу.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да део текста: „Жалба је непотпуна ако није потписана или ако из њене садржине не може да се утврди које решење се побија.“ је сувишан, зато што се у члану 14. став 3. овог Предлога закона каже да жалба садржи исте обавезне елементе као приговор, а самим тим је жалба непотпуна ако не садржи неки од обавезних елемената.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 24. став 1. речи: "али не мора," бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Сврха овог амандмана је језички исправнији текст лишен сувишних речи, јер је већ у називу спорног члана насловљено да се ради о могућности, чиме је недвосмислено одређена диспозитивна природа предлога за поравнање, па нема потребе за кварењем већ коректног стила којим је написан закон, а све у складу са чл. 34. став 1. Јединствених методолошких правила за израду прописа ("Сл. гласник РС", бр. 21/10).

А М А Н Д М А Н Х II

Члан 25. став 1. мења се и гласи:

„Правобранилаштво може, на основу изјаве, којом се утврђује да је странци било повређено право на суђење у разумном року, предложити странци да јој, уместо исплате новчаног обештећења, изда и објави писмену изјаву којом се утврђује да јој је било повређено право.“

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да се решењем у Предлогу закона даје превелико овлашћење Правобранилаштву.

А М А Н Д М А Н Х И И

После члана 33. додају се одељак 9а. и члан 33а који гласе:

„9а. Овлашћења министарства надлежног за правосуђе

Члан 33а

Председници судова дужни су да министарству надлежном за правосуђе (у даљем тексту: министарство), до 15. марта текуће године, за претходну годину поднесу годишњи извештај о приговорима и жалбама за претходну годину и о радњама предузетим у циљу примене овог закона. Министарство ће прописати образац годишњег извештаја, који ће садржати све податке о предузетим радњама, али без обраде личних података странака у поступку.

Министарство користи и обрађује податке из извештаја председника судова само у сврхе примене или предлагања мера или поступака одређених законима којима се уређује положај судија, јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца, уређење судова и јавних тужилаштва, Високи савет судства и Државно веће тужилаца, за примену или предлагање мера и поступака којима министарство извршава своје законске надлежности, за статистичка или научна истраживања и за припрему закона и других прописа из надлежности министарства.“

О б р а з л о ж е њ е

Предложеним амандманом председници судова су дужни да министарству надлежном за послове правосуђа, до 15. марта текуће године, а за претходну годину поднесу годишњи извештај о приговорима и жалбама, као и о радњама предузетим у циљу примене овог закона. Ово је неопходно из разлога да би надлежно министарство вршило своје законске надлежности као и за статистичка или научна истраживања.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Борислав Стефановић

Гордана Чомић

мр Александра Јерков

Весна Мартиновић

Иван Јовановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група Демократска странка

30. април 2015. године

Београд

С.П. - 926 / 1345
15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року, подносимо амандмане:

АМАНДМАН I

У Предлогу закона о заштити права на суђење у разумном року, у члану 5. став 3. мења се и гласи :

„Решење којим се усваја, одбија или одбацује приговор и жалба мора бити образложено.“

Образложење

Овим амандманом се врши усклађивање са осталим члановима у закону и реч „подробно“ се брише јер је сувишна.

АМАНДМАН II

У члану 6. став 1. после речи: „приговора“ тачка се замењује запетом и додају се речи: „надлежном суду“.

Образложење

Предложеном изменом само боље и прецизније формулишемо наведени став.

АМАНДМАН III

У члану 7. став 1. мења се и гласи:

„Странка подноси приговор надлежном суду пред којим се води поступак.“

О б р а з л о ж е њ е

Измењеним ставом 1. смо одредили суд пред којим се води поступак, што је много боља формулација од предложене.

АМАНДМАН IV

У члану 11. став 2. реч: „четири“ замењује се речју: „два“.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је четири месеца предуг рок и да је сасвим довољно два месеца да се решење на приговор усвоји. Рокови треба да буду краћи, а не дужи иако не утичу на ток суђења.

АМАНДМАН V

У члану 12. став 2. реч: „четири“ замењује се речју: „два“.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је четири месеца предуг рок и да је сасвим довољно два месеца да се обавезно упутство донесе. Рокови треба да буду краћи, а не дужи иако не утичу на ток суђења.

АМАНДМАН VI

У члану 13. став 1. речи: „четири“ замењује се речима: „два“.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да је четири месеца предуг рок и да је сасвим довољно два месеца да се поднесе нови приговор. Рокови треба да буду краћи, а не дужи иако не утичу на ток суђења.

АМАНДМАН VII

У члану 16. став 3. мења се и гласи:

„Ако поступак у коме странка сматра да је повређено њено право на суђење у разумном року, а који се води пред Врховним касационим судом, поступак по жалби спроводи и о жалби одлучује веће од три судије Врховног касационог суда.“

Образложење

Сматрамо да измењени став 3. члана 16. боље објашњава поступак права на суђење у разумном року који се води пред Врховним касационим судом.

АМАНДМАН VIII

У члану 19. став 2. реч: „Истом“ замењује се речју: „Поступајућем“

Образложење

У правној терминологији исправније је рећи поступајући јавни тужилац у односу на исти јавни тужилац.

АМАНДМАН IX

У члану 24. став 1. речи: „шест месеци“ замењују се речима: „два месеца“.

Образложење

Сматрамо да је шест месеци предуг рок и да је сасвим довољно два месеца да се поднесе предлог за поравнање. Рокови треба да буду краћи, а не дужи иако не утичу на ток суђења.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Дејан Николић

Горан Ђирић

Батина Божовић

Драган Шутановац

Весна Марјановић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
30. април 2015. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

13/4
17.9.2015

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року**, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н И

У Предлогу закона о заштити права на суђење у разумном року, у члану 2. став 1. мења се и гласи:

„Право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, странка у управном спору, окривљени у кривичном поступку, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинскоправни захтев (у даљем тексту: странка).“

Образложење

Чланом 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (даље: ЕК) и праксом Европског суда за људска права (даље: ЕСЉП), на основу члана 6. став 1, странка има право на суђење у разумном року пред сваким судом који одлучује о грађанским правима и обавезама. Појам грађанских права и обавеза, према пракси ЕСЉП, није идентичан том истом појму у праву Републике Србије већ је од њега шири, због чега у овом члану морају бити обухваћене и странке у управном спору. Такође, неспорно је да, на основу чл. 6. ст. 2 ЕК и окривљени у кривичном поступку има право на правично суђење, а битно овлашћење које улази у састав овог права јесте и право окривљеног на суђење у разумном року. Такође, на основу праксе ЕСЉП, као и Уставног суда Србије дужина трајања притвора потпада под појам суђења у разумном року, па се и окривљени, као странка у кривичном поступку, мора обухватити овом одредбом.

А М А Н Д М А Н II

У члану 7. став 1. мења се и гласи:

„Странка подноси приговор суду пред којим се води поступак.“

Став 3. мења се и гласи:

„На поступак по приговору сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.“

О б р а з л о ж е њ е

Основно право о праву на правично суђење из члана 6. Европске конвенције садржи императивну одредбу да се о правима и обавезама одлучује на основу усменог и јавног расправљања. Предложеним ставом 3. начело усмености је искључено, што за последицу има да се о људском праву на суђење у разумном року као о једном од овлашћења права на правично суђење, има одлучивати на неправичан начин, тј. искључењем усмености.

А М А Н Д М А Н III

У члану 8. став 2. мења се и гласи:

„Приговор се одбацује ако одсуство неког обавезног елемента приговора онемогућава да се по њему поступа или ако је приговор поднело неовлашћено лице. Против решења о одбацивању приговора није дозвољена жалба.“

О б р а з л о ж е њ е

Појам „преурањеног“ приговора није јасан управо зато оваква формулација може довести до тога да судија одбаци приговор зато што сматра да се суђење у том моменту још увек одвија у оквиру разумног рока, а то није разлог за одбацивање приговора већ за његово одбијање. Приговор се одбацује због процесних сметњи док је одбијање приговора мериторна одлука тј. одлука о суштини права.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 9. став 1. мења се и гласи:

„ Испитни поступак почиње захтевом првостепеног судије судији или јавном тужиоцу у основном поступку, да му достави извештај у року који не може бити краћи од пет радних дана нити дужи од 15 дана.“

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Првостепени судија ће позвати подносиоца приговора да да исказ ако сматра да је после проучавања списка потребно разјаснити и утврдити околности од којих зависи одлука о повреди права на суђење у разумном року.“

Образложење

Ако се већ законом одређује рок не може се судији дати овлашћење да га скраћује. Предложеним решењем предвиђа се флексибилни рок који уважава потребу хитног поступања.

Нови став 4. усклађен је са предложеним ставом 3. члана 7.

АМАНДМАН V

У члану 10. став 3. мења се и гласи:

„Судија и јавни тужилац у основном поступку немају право на жалбу против решења којим се приговор усваја.“

Образложење

Овај амандман је поднет како би ускладио у погледу дефинисаног циља са амандманом на члан 5. став 1.

АМАНДМАН VI

У члану 11. став 2. мења се и гласи:

„Истим решењем првостепени судија одређује и рок у коме је судија у основном поступку дужан да предузме наложене процесне радње, а који не може бити краћи од 15 дана, нити дужи од четири месеца, и примерен рок у коме га судија извештава о предузетим радњама.“

Образложење

Предложене измене усклађене су са изменама предложеним амандманима на члан 7. и на члан 5.

АМАНДМАН VII

У члану 12. став 3. речи: „председнику суда“ замењују се речима: „првостепеном судији“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. ускладио у погледу дефинисаног циља.

А М А Н Д М А Н V I I I

У члану 14. став 2. мења се и гласи:

„Жалба може да се поднесе и ако је приговор усвојен, али непосредно виши јавни тужилац није донео обавезно упутство у року од осам дана од дана пријема решења првостепеног судије, ако првостепени судија или непосредно виши јавни тужилац није наложио судији или јавном тужиоцу процесне радње које делотворно убрзавају поступак, или ако судија или јавни тужилац није предузео наложене процесне радње у року који му је одређен.“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. ускладио у погледу дефинисаног циља. Такође сматрам да је реч „затим“ сувишна, те је предложена измена у складу са правописом и граматиком српског језика.

А М А Н Д М А Н I X

У члану 16. став 2. мења се и гласи:

„Жалба и списи предмета се без одлагања достављају судији непосредно вишег суда (у даљем тексту: другостепени судија) који се одређује сходно применом члана 7. став 2. овог закона. Тај судија води поступак по жалби и одлучује о њој. За време трајања мандата судије, норма предвиђена за основне поступке које води, смањује се за 30%.

Став 4. брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. ускладио у погледу дефинисаног циља.

А М А Н Д М А Н X

У члану 17. став 2. реч: „преурањена“ брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 8. став 2. ускладио у погледу дефинисаног циља.

А М А Н Д М А Н Х I

У члану 18. став 1. речи: „председник непосредно вишег суда“ замењују се речима: „другостепени судија“.

Став 4. мења се и гласи:

„Ако је жалба поднета зато што првостепени судија није одлучио о приговору, при доношењу решења којим одлучује о приговору, другостепени судија има иста права и обавезе као првостепени судија коме је поднет приговор (чл. 8 -11).“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисаног циља са текстом амандмана на члан 7. и на члан 16. Предлога закона.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 19. став 2. мења се и гласи:

„Истом јавном тужиоцу другостепени судија доставља жалбу и решење о усвајању жалбе зато што првостепени судија није о приговору одлучио у року од два месеца од пријема приговора, или зато што јавни тужилац није донео обавезно упутство, или зато што непосредно виши јавни тужилац није јавном тужиоцу наложио процесне радње које делотворно убрзавају поступак, или зато што јавни тужилац није предузео наложене процесне радње у року који му је одређен.“

Став 3. мења се и гласи:

„Јавни тужилац коме је другостепени судија доставио своје решење има иста права и обавезе као јавни тужилац коме је првостепени судија доставио решење о усвајању приговора (члан 12. став 2).“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисаног циља са текстом амандмана на члан 7. и текстом амандмана на члан 16. Предлога закона.

А М А Н Д М А Н Х III

У члану 20. став 3. речи: „председник непосредно вишег суда“ замењују се речима: „другостепени судија“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисања циља са текстом амандмана на члан 16. Предлога закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Зоран Живковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

30. април 2015. године
Београд

1340
C/7-926/15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року, подносимо амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о заштити права на суђење у разумном року, у члану 4. реч: „затим“ брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Измена предложена овим амандманом је у складу са правописом и граматику српског језика.

А М А Н Д М А Н II

У члану 5. став 1. испред речи: „поступак“ додаје се реч: „основни“.
У ставу 3. реч: „подробно“ брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Одредба предложена у ставу 1. није јасна јер се поводом приговора и жалбе такође води поступак, док се овим Предлогом закона намерава обезбедити заштита права странке у неком другом судском поступку за који странка тврди да неоправдано дуго траје, те да би се то нагласило мора се додати реч „основни“.

Реч „подробно“ је сувишна зато што и у много озбиљнијим поступцима, као што је кривични, не стоји та реч.

А М А Н Д М А Н III

У члану 6. став 2. тачка 2) мења се и гласи:

„2) лично или пословно име заступника или пуномоћника странке и његово пребивалиште, боравиште или седиште, ако та странка има у основном поступку или ако изда пуномоћје за вођење поступка ради заштите права на правично суђење;“

О б р а з л о ж е њ е

Странка која је пословно потпуно способна може у своје име и на свој рачун водити поступак и не мора имати ни пуномоћника ни заступника у основном поступку. Начин на који је формулисан став 2. члана 6. Предлога закона доводи до закључка да је у овом поступку ради заштите права на разумно суђење обавезно заступање од стране пуномоћника или другог заступника што није примерено нашем правном поретку.

А М А Н Д М А Н IV

У члану 15. став 3. тачка 1) мења се и гласи:

„1) од дана када је странка примила обавештење првостепеног судије да непосредно виши јавни тужилац није донео обавезно упутство, ако се жалба подноси из истог разлога;“

О б р а з л о ж е њ е

У смислу члана 11. Предлога закона о обавези вишег тужиоца да донесе обавезно упутство странка се обавештава решењем о приговору, а о томе да је виши тужилац донео обавезно упутство, на основу члана 12. став 3, странка се обавештава достављањем тог обавезног упутства. Међутим, странка нема могућности да сазна да виши тужилац *није* донео обавезно упутство благовремено, па није ни правично ни практично одредити да рок за жалбу тече од истека рока за доношење обавезног упутства него од дана када је странка на поуздан начин сазнала да тужилац ово упутство није донео, тако што је о томе обавести првостепени судија.

А М А Н Д М А Н V

У члану 21. речи: „председник непосредно вишег суда“ замењују се речима: „другостепени судија“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисаног циља са текстом амандмана на члан 16. Предлога закона.

А М А Н Д М А Н VI

У члану 23. став 3. речи: „председника судова“ замењују се речима: „првостепеног и другостепеног судије“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисаног циља са текстом амандмана на члан 7. и текстом амандмана на члан 16. Предлога закона.

А М А Н Д М А Н VII

У члану 24. став 1. речи: „али не мора“ бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Сматрамо да су речи „али не мора“ сувишне.

А М А Н Д М А Н VIII

У члану 27. став 1. брише се.

Образложење

Поступак у споровима мале вредности уређен Законом о парничном поступку као посебан парнични поступак не даје странци у овом случају парничном тужиоцу довољно гаранције за истижитост утврђеног чињеничног стања, ограничава странку у неким процесним овлашћењима и битно погоршава положај странке у жалбеном поступку. Брисањем овог става постиже се то да се о захтеву за накнаду штете расправља као и о сваком другом одштетном захтеву тј. по правилима општепарничног поступка.

А М А Н Д М А Н И Х

После члана 36. додају се назив новог члана и нови члан 36а који гласе:

„Евиденција и статистика

Члан 36а

Евиденције о правним средствима којима се штити право на правично суђење у разумном року о одлукама које се по тим правним средствима донесу, води се посебна евиденција, а одлуке којима се поступак правоснажно окончава статистички се не урачунавају у правоснажно окончане судске предмете.“

Образложење

Механизам заштите права на правично суђење предвиђен у Предлогу овог закона статистички ће повећати број предмета у сваком суду. Међутим, ту се не ради о предметима основне надлежности судова, већ о предметима који се формирају ради заштите једног одређеног људског права. Суштина поступка, као и процесна правила су посебна. Због тога је неопходно одвојено водити и евиденцију о овим предметима, као и статистику.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Зоран Живковић

Владимир Павићевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
30. април 2015. године
Београд

13⁴²
617-920/15

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на **Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року**, подносим амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о заштити права на суђење у разумном року, назив изнад члана 2. мења се и гласи: „Носиоци права на суђење у разумном року“.

Образложење

Термин „имаоци“ је термин који се употребљава у грађанском праву, док је термин „носиоци“ термин који се може адекватно употребити и за странке у кривичном поступку и у свим другим судским поступцима.

А М А Н Д М А Н II

У члану 7. став 2. мења се и гласи:

„Поступак по приговору води судија са најдужим судијским стажем у суду, не рачунајући председника. Мандат тог судије траје једну годину, по чијем истеку постаје надлежан судија који после првог има најдужи судијски стаж у суду, не рачунајући председника, такође са мандатом од једне године и даље на тај начин. За време трајања мандата судије, норма предвиђена за основне поступке које води, смањује се за 30%.“

Став 4. мења се и гласи:

„Судија из става 2. овог члана (у даљем тексту: првостепени судија) дужан је да одлучи о приговору у року од два месеца од дана пријема приговора.“

Образложење

Самом Националном стратегијом реформе правосуђа 2013-2017, на страни 6. предвиђено је да се „искључи Народна скупштина из процеса избора председника судова, судија“ итд. Овакво опредељење из Стратегије заузето је под утицајем Венецијанске комисије и стандарда Савета Европе о правичном суђењу зато што је избор председника суда од стране политичког органа какав је парламент, негативно утицало на самосталност судова. Упркос опредељењу Стратегије које је предложило Министарство правде и садашњи министар и усвојила Народна скупштина, сада се неоправдано повећавају овлашћења председника суда на начин који је подобан да преко заштите права странака на разумно суђење, заправо дисциплинује судије. Зато је неоправдано да право странака штите председници судова, јер им то омогућује да, под видом заштите права странака, утичу вансистемски на судије и да на тај начин буду њима надређени, иако би председници судова морали да буду први међу једнакима.

АМАНДМАН III

У члану 8. став 1. речи: „Председник суда“ замењују се речима: „Првостепени судија“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. став 2. ускладио у погледу дефинисаног циља.

АМАНДМАН IV

У члану 9. став 3. речи: „председник суда“ замењују се речима: „првостепени судија“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. став 2. ускладио у погледу дефинисаног циља.

АМАНДМАН V

У члану 10. став 1. речи: „Председник суда“ замењују се речима: „Првостепени судија“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. став 2. ускладио у погледу дефинисаног циља.

АМАНДМАН VI

У члану 11. став 1. мења се и гласи:

„У решењу којим се приговор усваја и утврђује повреда права на суђење у разумном року првостепени судија указује судији или јавном тужиоцу у основном поступку на разлоге због којих је повређено право странке и налаже судији процесне радње које делотворно убрзавају поступак.“

Став 3. мења се и гласи:

„У зависности од околности, а посебно ако је поступак хитан, првостепени судија може одредити првенство у одлучивању, затим одузети предмет судији и доделити га другом, ако је право странке повређено због преоптерећености или дужег одсуства судије. Дуже одсуство судије утврђује се посебним закључком.“

Образложење

Предложене измене у ставу 1. усклађене су са изменама предложеним амандманима на члан 7. став 2. и на члан 5. став 1.

АМАНДМАН VII

У члану 12. у ставу 1. речи: „председник суда“ замењују се речима: „првостепени судија“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. став 2. ускладио у погледу дефинисаног циља.

АМАНДМАН VIII

У члану 14. став 1. речи: „председник суда“ замењују се речима: „првостепени судија“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. став 2. ускладио у погледу дефинисаног циља.

АМАНДМАН IX

У члану 16. став 1. речи: „председнику суда“ замењују се речима: „првостепеном судији“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. ускладио у погледу дефинисаног циља.

АМАНДМАН X

У члану 17. став 1. речи: „председник непосредно вишег суда“ замењују се речима: „другостепени судија“.

Образложење

Овај амандман је поднет како би се текст амандмана на члан 7. став 2. ускладио у погледу дефинисаног циља.

АМАНДМАН XI

У члану 18. став 3. мења се и гласи:

„Другостепени судија може, у зависности од околности, а посебно ако је поступак хитан, одредити првенство у одлучивању, наложити првостепеном судији да одузме предмет судији у основном поступку и додели га другом, ако је право странке повређено због преоптерећености или дужег одсуства судије у основном поступку. Дуже одсуство судије утврђује се посебним закључком.“

Образложење

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисаног циља са текстом амандмана на члан 7. став 2. и текстом амандмана на члан 11. став 3.

А М А Н Д М А Н Х II

У члану 19. став 1. мења се и гласи:

„Другостепени судија који преиначи првостепено решење о одбијању приговора поднетог зато што странка сматра да је њено право повредио јавни тужилац, и утврди повреду, доставља своје решење непосредно вишем јавном тужиоцу од оног јавног тужиоца коме се доставља решење првостепеног судије о усвајању приговора (члан 12. став 1).“

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисаног циља са текстом амандмана на члан 7. и текстом амандмана на члан 16. Предлога закона.

А М А Н Д М А Н Х III

У члану 20. став 4. речи: „председник непосредно вишег суда“ замењују се речима: „другостепени судија“.

О б р а з л о ж е њ е

Овај амандман је поднет како би се ускладио у погледу дефинисаног циља са текстом амандмана на члан 16. Предлога закона.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Владимир Павићевић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

Посланичка група

БОРИС ТАДИЋ-Социјалдемократска странка, Заједно за Србију, Зелени Србије

30. април 2015. године

Београд

01 4-926/15

1255

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог Закона о заштити права на суђење у разумном року подносимо:

А М А Н Д М А Н I

У члану 5. став 1. речи: „док се поступак не оконча“ замењују се речима: „до правоснажног окончања поступка“.

У ставу 3. реч: „подробно“ брише се.

О б р а з л о ж е њ е

Амандманска формулација у односу на став 1. овог члана је прецизнија, и усклађена са правним формулацијама из свих процесних закона, а нарочито се амандманом јасно одређује рок до којег се приговор и жалба могу поднети.

У односу на став 3. сматрамо да одредница „подробно“ уводи непотребну конфузију. Сем тога, термин „подробно“ би простор за злоупотребу правног лека против решења јер би странка увек могла да се позива да образложење није „подробно“. Даље, израз „подробно“ је колоквијалан.

А М А Н Д М А Н II

У члану 6. став 2. тач. 6) и 7). бришу се.

О б р а з л о ж е њ е

Предлажемо брисање тачки 6) и 7) у члану 6. став 2. јер сматрамо да отежавају странкама остваривање заштите права на суђење у разумном року, будући да странке не морају бити довољно стручне да познају процесне разлоге због којих суд касни, односно јавни тужилац одуговлачи спровођење истраге, а ако те разлоге не наведу адекватно приговор може бити одбачен или одбијен.

АМАНДМАН III

У члану 7. став 4. мења се и гласи:

„Председник суда дужан је да одлучи о приговору у року од месец дана од дана пријема приговора а ако је реч о поступку у коме је посебним законом одређено хитно поступање, одлучује о приговору у року од осам дана од дана пријема приговора.“

Образложење

Неприхватљиво је да се одлука о приговору којим се тражи заштита права на суђење у разумном року доноси у року од два месеца. Овако одређен рок обесмишљава сврху, циљ и дух Предлога закона, нарочито када се има у виду одредба члана 5. став 2 по којој норми Решење о приговору и жалби не сме да утиче на чињенична и правна питања која су предмет суђења или истраге. Дакле, поступак заштите права на правично суђење је процесног карактера, те сматрамо да је рок од месец дана за одлучивање по приговору примерен суштини института приговора и суштини самог закона. Осим тога, законима којима је одређена хитност поступка, прописано је да такви поступци трају 30 дана и у том смислу амандманом предлажемо посебан рок од осам дана за одлучивање о приговору. Наводимо да је и сам Предлагач закона направио разлику између ових поступака и то у члану 9. којим уређује рокове у испитном поступку.

АМАНДМАН IV

У члану 9. став 1. мења се и гласи:

„Испитни поступак почиње тиме што председник суда захтева од судије, или председника већа (у даљем тексту: судија), или од јавног тужиоца, да му достави извештај у року од 15 дана, а ако је реч о поступку у коме је посебним законом одређено хитно поступање у року од три дана.“

Образложење

Амандман, између осталог, представља усаглашаваље са амандманом на члан 7. Предлога закона.

Осим тога, што је превасходно важно, амандманом се одређује као императивна норма, краћи рок за поступање судије у поступцима у којима је посебним законима одређено хитно поступање, што је у складу са сврхом и циљем Предлога закона.

АМАНДМАН V

У члану 25. став 3. на крају реченице брише се тачка и додају речи: „са ближим описом повреде права на суђење у разумном року и означавањем дужине трајања поступка у којем је странци повређено право.“

Образложење

Сматрамо да сатисфакција коју странка треба да добије објављивањем писмене изјаве Правобранилаштва има свој пуни смисао само ако се у изјави ближе опише и повреда права на суђење као и означавање дужине трајања поступка.

Осим тога, ово је важно, не само за странку, већ и за судове и тужилаштва, како би се превентивно утицало на њих да такве повреде не чине.

АМАНДМАН VI

У члану 30. став 1. речи: „300 евра“ замењују се речима: „1.000 евра“.

Образложење

Сматрамо да је доња граница висине обештећења од 300 евра, како је то предвиђено у Предлогу закона, непримерено ниска, имајући у виду штету коју странка трпи због повреде права на суђење у разумном року. Амандман је у складу са интенцијом Предлога закона да судови и тужилаштва поступају у роковима предвиђеним законом, а имајући у виду да судови и тужилаштва која су повредила право странке на суђење у разумном року исплаћују обештећење из својих средстава, аматрамо да је амандманско решење логично и конзистентно.

АМАНДМАН VII

После члана 36. додаје се назив изнад члана и нови члан 36а који гласи:

„Извештај Народној скупштини
Члан 36а

Влада подноси Народној скупштини преко надлежног одбора годишњи извештај о ефектима примене овог закона.“

Образложење

Амандманом се предвиђа утврђивање обавезе Владе да извести о ефектима примене овог закона, а нарочито када се има у виду значај материје коју уређује.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Марко Туришић

проф. др Јанка Веселиновић

Снежана Маловић

проф. др Нинослав Стојадиновић

Билјана Хасановић-Кораћ

Александар Сенић

Бранка Каравидић

Горан Богдановић

Слободан Хомен

Иван Карић

др Благоје Брадић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група
Лига социјалдемократа Војводине
30. април 2015. године
Београд

61 7-926/15 1245

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року подносимо следеће амандмане:

А М А Н Д М А Н I

У Предлогу закона о заштити права на суђење у разумном року, у члану 3. став 2. се замењује са три нова става који гласе:

"У поступку одлучивања по правном средству којим се штити право на суђење у разумном року суд је дужан да поступа хитно.

Поступци у којима се штити право на суђење у разумном року имају првенство у одлучивању.

Странка не плаћа судску таксу у поступцима у којима се штити право на суђење у разумном року."

Образложење

Амандманом је прекомпонован став 2. члана 3. Предлога закона како би се нагласило да и о правном средству којим се захтева убрзавање поступка мора хитно да се одлучује, те да ови поступци имају првенство у одлучивању. Дакле, и о правном средству мора да се одлучи у разумном року.

А М А Н Д М А Н II

Члан 4. Предлога закона мења се и гласи:

"Члан 4.

При одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, а нарочито се узима у обзир:

- сложеност предмета у чињеничном и правном смислу;
- природа и врста предмета суђења или истраге;
- целокупно трајање поступка и понашање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа (органа локалне самоуправе, јавних служби и других носилаца јавних овлашћења);
- понашање подносиоца правног средства (посебно поштовање процесних права и обавеза);
- значај предмета суђења или истраге по странку;
- поштовање редоследа решавања предмета;
- законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука."

Образложење

У односу на Предлог закона предложени текст. Амандманом се врши одређено прецизирање члана 4. чије ће правилно разумевање бити од изузетне важности у примени овог закона (на шта, између осталог, указује и позивање на члан 4. у низу битних одредаба - чл. 10, 18, 30, и 31.).

АМАНДМАН III

Члан 9. став 2. Предлога закона мења се и гласи:

"Извештај садржи:

- изјашњење о развоју поступка у времену,
- изјашњење о мерилима из члана 4. овог закона, и
- предлог рока у коме поступак може да се оконча."

Образложење

Сматрамо да да извештај судије, или председника већа, или јавног тужиоца, поред садржаја утврђених ставом 2. члана 9. Предлога закона, треба да има и димензију изјашњења о мерилима за оцену трајања суђења из члана 4. Предлога закона.

АМАНДМАН IV

У члану 15. став 1. Предлога закона број: "осам" замењују се бројем: "15".

Образложење

Амандманом се предлаже продужење рока са осам на 15 дана. Овај рок би се примењивао у случајевима подношења жалбе када председник суда уопште не одлучи о приговору у року од 2 месеца.

Постављање рока за жалбу - који заправо тече од последњег дана пропуштеног рока од стране председника суда, није у духу нашег правног система и сматрамо да би требало размислити и о решењу да се дозволи жалба све док председник суда не одлучи о приговору.

У сваком случају, преклузивни рок за жалбу од 8 дана, у поређењу са роком од 60 дана за председнике судова, јесте безразложно строго решење, посебно ако се има у виду да је циљ закона да помогне странкама чији поступци неоправдано дуго трају. Због тога, Амандманом предлажемо да се овај рок замени општим роком за жалбу од 15 дана.

АМАНДМАН V

У члану 30, став 1, Предлога закона број: "3.000" замењује се бројем: "5.000".

Образложење

Амандманом се предлаже повећање висине новчаног обештећања, тј. новчане накнаде за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, са 3.000 на 5.000 ЕУР.

Сматрамо да је предложени распон адекватнији, уосталом пракса Европског суда за људска права у Стразбуру показује да тај суд, у случајевима из држава нашег региона, досуђује и знатно вишу накнаду од 5.000 евра. Поред тога, примера ради, решење садржано у Закону о заштити права на суђење у разумном року Црне Горе, новчану накнаду одређује у износу до 5.000 ЕУР.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Немад Чанак

Бојан Костреш

Олена Палица

Мила Јазин

Борђе Стојишић

Дејан Чапо

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА

01. мај 2015. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 01. 05. 2015

1630

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредност
01	7-926/15		

ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161.Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року, подносим амандмане:

Амандман I

„Члан 7.

У члану 7. став 2.предлога закона мења се и гласи:

"Поступак по приговору води председник суда, који и одлучује о приговору.Годишњим распоредом послова он може одредити једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.Председник суда ће заменити судију у одлучивању по приговору , уколико се приговор односи на предмет који води тај судија."

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

По основним принципима одлучивања по правним лековима у вишим инстанцама, тј.другостепеном одлучивању, предвиђено је да неможе одлучивати по правним лековима на предмете које је исти тај судија водио, односно доносио одлуке.

Амандман II

„Члан 7.

У члану 7. ст. 4 предлога закона мења се и гласи:"Председник суда или судија којег је одредио да води поступак и одлучује, дужан је да одлучи о приговору у року од 2 месеца од дана пријема приговора."

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Измена се односи на члан 7 став 2 из претходног амандмана, односи се на другог судију који може бити одређен да води поступак и одлучује па самим тим и рок за одлучивање се односи на њега.

Амандман III

„Члан 15.

У члану 15. став 1. предлога закона уместо речи: “ осам“ мења се речју „петнаест“.
У члану 15. став 2. предлога закона уместо речи: “ осам“ мења се речју „петнаест“.
У члану 15. став 3. предлога закона уместо речи: “ осам“ мења се речју „петнаест“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Обзиром да се овај закон позива на закон о ванпарничном поступку као допунски закон у погледу правила којима се регулише поступање по приговорима и жалбама у овом закону, па како је у закону о ванпарничном поступку предвиђен рок од 15 дана за жалбу, правично је и процесно логично одредити исти рок и у овом закону за изјављивање жалбе, т.ј. оставити довољно времена да правно неuka странка нађе адвоката или другу правну помоћ, сматрам да је 8 дана кратак рок.

Амандман IV

„Члан 27.

Члан 27. став 1. предлога закона брише.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Наведеним ставом предвиђена је примена правила за спорове мале вредности за поступке по тужби за новчано обештећење и то без обзира на врсту и висину тужбеног захтева. Овај став је у супротности са ставом 1 члана 468 Закона о парничном поступку који предвиђа: „Спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску против вредност 3.000,00 еура на дан подошења тужбе“. Значи, став који се брише је директно против одредбе Закона о парничном поступку.

Амандман V

„Члан 30.

Члан 30, Став 1 мења се и гласи: После речи „По предмету“ додати речи: „У случају повреде права на суђење у разумном року учињеном у ванпарничним поступцима, поступцима који немају утврђену вредност спора, као и у кривичним поступцима у

којима је забрањена као максимална новчана казна у висини до 500.000 динара и казна затвора у трајању до 5 година.

Члан 30. Став 2 мења се и гласи: "Новчано обештећење признаје се у висини од 700 еура до 7.000 еура у динарској против вредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије по предмету у случају повреде права на суђење у разумном року учињено у кривичним поступцима у којима је забрањена као максимална новчана казна у висини од 500.000 динара и казна затвора у трајању од преко 5 година".

Члан 30. Додаје се нови став 3: "Новчано обештећење у случају повреде права на суђење у разумном року учињеном у парничним поступцима у којима је утврђена вредност спора, утврђује се у проценту од 10% од утврђене вредности спора".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрам да висина обештећења треба да буде шире регулисана, с тим да је паушални, максимални износ од 3.000. еура релативно низак. Скале накнада обештећења, треба заснивати и одређивати у висини према врстама поступака у којима дође до повреде права на суђење у разумном року. Неможе бити исти распон накнада за обештећење за повреду права на суђење у разумном року за н.п.р. ванпарнични поступак, уређења међа, и за више милионски поступак накнаде штете, или кривични поступак у коме је забрањена казна преко 10 година затвора.

Амандман VI

„Члан 35.

У члану 35. став 3 брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Такође по члану 35 предлога овог закона, правила за поступке у споровима мале вредности. Предвиђена су и за поступак по тужби за накнаду штете (не обештећења) из овог предлога закона. Тужба за накнаду било материјалне или нематеријалне штете увек се водила по редовним правилима парничног поступка ако тужбени захтев прелази вредност за границу за спорове мале вредности. Међутим, овим решењем имаћемо један негативни процесни преседан да ће се поступак по тужби за накнаду штете са на пример милионским захтевом, водити по правилима за спорове мале вредности, што је недопустиво.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милан Петрић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
01. мај 2015. године
Београд

**ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ**

На основу члана 161.Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о заштити права на суђење у разумном року, подносим амандмане:

Амандман I

„Члан 7.

У члану 7 став 2.предлога закона мења се и гласи:

"Поступак по приговору води председник суда, који и одлучује о приговору.Годишњим распоредом послова он може одредити једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.Председник суда ће заменити судију у одлучивању по приговору , уколико се приговор односи на предмет који води тај судија."

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

По основним принципима одлучивања по правним лековима у вишим инстанцама, тј.другостепеном одлучивању, предвиђено је да неможе одлучивати по правним лековима на предмете које је исти тај судија водио, односно доносио одлуке.

Амандман II

„Члан 7.

У члану 7. ст. 4 предлога закона мења се и гласи:"Председник суда или судија којег је одредио да води поступак и одлучује, дужан је да одлучи о приговору у року од 2 месеца од дана пријема приговора."

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Измена се односи на члан 7 став 2 из претходног амандмана, односи се на другог судију који може бити одређен да води поступак и одлучује па самим тим и рок за одлучивање се односи на њега.

Амандман III

„Члан 15.

У члану 15. став 1. предлога закона уместо речи: “осам” мења се речју „петнаест”.
У члану 15. став 2. предлога закона уместо речи: “осам” мења се речју „петнаест”.
У члану 15. став 3. предлога закона уместо речи: “осам” мења се речју „петнаест”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Обзиром да се овај закон позива на закон о ванпарничном поступку као допунски закон у погледу правила којима се регулише поступање по приговорима и жалбама у овом закону, па како је у закону о ванпарничном поступку предвиђен рок од 15 дана за жалбу, правично је и процесно логично одредити исти рок и у овом закону за изјављивање жалбе, т.ј. оставити довољно времена да правно неука странка нађе адвоката или другу правну помоћ, сматрам да је 8 дана кратак рок.

Амандман IV

„Члан 27.

Члан 27. став 1. предлога закона брише.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Наведеним ставом предвиђена је примена правила за спорове мале вредности за поступке по тужби за новчано обештећење и то без обзира на врсту и висину тужбеног захтева. Овај став је у супротности са ставом 1 члана 468 Закона о парничном поступку који предвиђа: „Спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску против вредност 3.000,00 еура на дан подошења тужбе”. Значи, став који се брише је директно против одредбе Закона о парничном поступку.

Амандман V

„Члан 30.

Члан 30. Став 1 мења се и гласи: После речи „По предмету“ додати речи: „У случају повреде права на суђење у разумном року учињеном у ванпарничним поступцима, поступцима који немају утврђену вредност спора, као и у кривичним поступцима у

којима је забрањена као максимална новчана казна у висини до 500.000 динара и казна затвора у трајању до 5 година.

Члан 30. Став 2 мења се и гласи: "Новчано обештећење признаје се у висини од 700 еура до 7.000 еура у динарској против вредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије по предмету у случају повреде права на суђење у разумном року учињено у кривичним поступцима у којима је забрањена као максимална новчана казна у висини од 500.000 динара и казна затвора у трајању од преко 5 година".

Члан 30. Додаје се нови став 3: "Новчано обештећење у случају повреде права на суђење у разумном року учињеном у парничним поступцима у којима је утврђена вредност спора, утврђује се у проценту од 10% од утврђене вредности спора".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Сматрам да висина обештећења треба да буде шире регулисана, с тим да је паушални, максимални износ од 3.000. еура релативно низак. Скале накнада обештећења, треба заснивати и одређивати у висини према врстама поступака у којима дође до повреде права на суђење у разумном року. Неможе бити исти распон накнада за обештећење за повреду права на суђење у разумном року за н.п.р. ванпарнични поступак, уређења међа, и за више милионски поступак накнаде штете, или кривични поступак у коме је забрањена казна преко 10 година затвора.

Амандман VI

„Члан 35.

У члану 35. став 3 брише се.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Такође по члану 35 предлога овог закона, правила за поступке у споровима мале вредности. Предвиђена су и за поступак по тужби за накнаду штете (не обештећења) из овог предлога закона. Тужба за накнаду било материјалне или нематеријалне штете увек се водила по редовним правилима парничног поступка ако тужбени захтев прелази вредност за границу за спорове мале вредности. Међутим, овим решењем имаћемо један негативни процесни преседан да ће се поступак по тужби за накнаду штете са на пример милионским захтевом, водити по правилима за спорове мале вредности, што је недопустиво.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Милан Петрић

